

XV- Vers la demostració de la catalanitat del Quixot. Uns noms clarament d'origen català.

Recapitulant.

Haureu ja observat que és força comú en aquesta obra la repetició del motiu del nom, se suposa que amb intenció satírica, Perot Pere, Micomicona, Brocabruno, Panxo Panxa. Lingardeu i Lirgandeu.

Què devien fer en Bruno del mal i cabró, i l'Ambrosi caracul, potser eren uns dels censors? I també sobta la facilitat de trobar noms insultants, escatològics i grollers, regirant lleugerament els noms que en Servent posa als personatges que bateja.

Els personatges que en l'original català eren característics castellans i amb pocs trets de caràcter universal, serien a més dels del Poblet:

Els Castellans.

Lo Pep Totxo o Lope tocho. El noi "paleta", típic i característic castellà, els futurs gendres esperen quelcom millor per a la seva filla.
i lo Pep Ruc o Lope Ruiz.

Don Sancho de Azpeitia.

L'escuder Bicaí, que te l'encontre amb el Cuixot.

La Mestressa o dueña donya Grijalba de Grijalba i la seva filla.

Dames de companyia de la Duquessa, que han de ser castellanques, com veiem que passa a les obres literàries produïdes i que retraten la Cort espanyola a València de la Reina Germana de Foix i dels ducs de Calàbria. Comencem a veure que passava a les nostres cases més bones?

Miomar de Quiñones.

Esposa d'un alt càrrec no català al regne de Nàpols, que per a això el van amputar de Catalunya, o com deien els del consell reial, el van separar del consell d'Aragó, fet inaudit e inimaginable.

Pero Recio de Agüero de Tirteafuera.

Voleu saber com eren i com es veia els càrrecs castellans que venien a servir als catalans (se suposava que a això venien) o potser simplement alguna de la gent cortesana.

Els Personatges que en l'original eren **Occitans** o altrament Gabatxos o Xarnegos.

La Tolosa, pel nom, que no per altres característiques explicitades.

Tosilos, el servent dels ducs que s'enamora de la filla de la mestressa.

Els homes occitans de Roca Guinarda

Mostra de la gran infiltració de gent que per proximitat lingüística i cultural, emigra a les terres catalanes on arriben a constituir un important percentatge de la població, immigració en un país que volen fer creure que estava arruïnat.

Els típicament **Catalans**:

Els ducs,.

La flor i nata que d'aprendre castellà i servir al rei, però que no estan gaire convençudes

Perot Rocaguinarda.

Els puntals que no estan disposades a sotmetre's a les arbitrietats i ofenses reials, al preu que sigui.

Antoni Moreno.

El qui té bones i estranyes relacions amb els dos bàndols

Lluís Mª Mandado i Rossell
Recercador i col·laborador de CCH